

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Gop-3/2024-39

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Slavka Pavkovića člana vijeća i suca izvjestitelja, Damira Kontreca člana vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i Josipa Turkalja člana vijeća, odlučujući o prijedlogu za pokretanje oglednog postupka Općinskog suda u Bjelovaru od 30. kolovoza 2024. (predmet poslovni broj Pr-3/2024) u sjednici održanoj 19. studenoga 2025.,

r i j e š i o j e:

I. Određuje se nastavljanje postupka.

II. Odbija se prijedlog za pokretanje oglednog postupka Općinskog suda u Bjelovaru od 30. kolovoza 2024. (predmet poslovni broj Pr-3/2024).

Obrazloženje

1. Dana 5. rujna 2024. na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske zaprimljen je prijedlog Općinskog suda u Bjelovaru od 30. kolovoza 2024. (u predmetu poslovni broj Pr-3/2024) za pokretanje oglednog postupka radi rješenja sljedećeg pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu:

„Ima li tužitelj koji je zaposlen kao zamjenik Općinskog državnog odvjetnika u Republici Hrvatskoj pravo na isplatu odrađenih radnih sati za vrijeme „aktivnog dežurstva“ isključivo na temelju Pravilnika o naknadama za dežurstva sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 35/2015 i 64/2019), temeljem kojeg Pravilnika mu se i određivala i visina osobnog dohotka u utuženom razdoblju ili mu pripada pravo na isplatu osobnog dohotka u povećanom iznosu za te odrađene sate rada u vrijeme tzv. „aktivnog dežurstva“, kao radniku, sukladno općim propisima Zakona o radu, a pogotovo u smislu čl. 60., čl. 65. i čl. 94. Zakona o radu, ali i važećem Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike u utuženom razdoblju, odnosno sukladno pravnoj stečevini i praksi Suda Europske unije, s obzirom na odluke tog Suda u kojima se državne dužnosnike

tretira u smislu donesenih Direktiva, kao radnike i u kojima se iznosi pravno stajalište o pojmu „radnog vremena“, suprotno „vremenu odmora“?“.

2. Prethodno je Općinski sud u Puli-Pola (3. svibnja 2024.) sudu Europske unije podnio Zahtjev za prethodnu odluku (tumačenje) čl. 1. st. 3. i čl. 2. toč. 1. i 2. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o određenim vidovima organizacije radnog vremena, te čl. 2. st. 2. Direktive 89/391/EEZ o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu i to u odnosu na sljedeća pitanja:

„1. Je li tužiteljčina državnoodvjetnička dužnost (zamjenika općinskog državnog odvjetnika/općinskog državnog odvjetnika) obuhvaćena pojmom „radnik“ iz čl. 1. st. 3. Direktive 2003/88 u vezi sa čl. 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, odnosno može li se u svrhu primjene istih uvjeta rada za sve zaposlenike u državnom odvjetništvu državnoodvjetnički dužnosnik smatrati radnikom?,

2. U svezi s pitanjem broj 1., treba li čl. 2. Direktive 89/391/EEZ na koju Direktiva 2003/88/EZ upućuje u čl. 1. st. 3., tumačiti na način da državama članicama dopušta isključenje državnoodvjetničkih dužnosnika (zamjenika općinskog državnog odvjetnika) od primjene odredaba kojim se osigurava prenošenje te direktive, uključujući odredbe čl. 2. toč. 1. i 2. Direktive 2003/88/EEZ kojom se definira radno vrijeme i vrijeme odmora?,

3.a) Ukoliko je odgovor na pitanje pod 1. potvrđan, te na pitanje 2. negativan, tada se postavlja pitanje treba li u smislu odredaba Direktive 2003/88/EEZ o određenim vidovima organizacije radnog vremena (posebice čl. 2. toč. 1. i dr.) pasivno dežurstvo državnoodvjetničkih dužnosnika smatrati radnim vremenom s obzirom na ograničenja kojima je državnoodvjetnički dužnosnik izložen tijekom pasivnog dežurstva, zbog radnih zadataka i poslova koje dužnosnik obavlja za vrijeme pasivnog dežurstva sukladno Općoj uputi Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o radu službe dežurstva br. O-8/11-1 od 13. listopada 2011., s izmjenom od 12. listopada 2012., odnosno sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 i 36/24), a kojima se državnoodvjetničkom dužnosniku kao radniku znatno ograničava mogućnost bavljenja drugim aktivnostima, unatoč činjenici da je sukladno navedenoj Općoj uputi poslodavca poslove pasivnog dežurstva dužan obavljati u svome domu?,

3.b) Ukoliko je odgovor na pitanje pod 1. potvrda, te na pitanje 2. negativan, tada se postavlja pitanje treba li se u smislu odredaba Direktive 2003/88/EEZ o određenim vidovima organizacije radnog vremena (posebice čl. 2. toč. 1. i dr.) aktivno dežurstvo državnoodvjetničkih dužnosnika smatrati radnim vremenom s obzirom na radne zadatke i poslove koje državnoodvjetnički dužnosnik tijekom aktivnog dežurstva obavlja sukladno Općoj uputi Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o radu službe dežurstva br. O-8/11-1 od 13. listopada 2011., s izmjenom od 12. listopada 2012., odnosno sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 i 36/24) po kojima državnoodvjetnički dužnosnik

poslove aktivnog dežurstva obavlja na svom uobičajenom mjestu rada ili na drugom mjestu koje odredi poslodavac (očivid i drugo)?“.

3. Kako odluka o predmetnom prijedlogu za pokretanje oglednog postupka ovisi o rješenju navedenog Zahtjeva Sudu Europske unije za prethodnu odluku, to je rješenjem ovog suda broj Gop-3/2024-37 od 12. studenoga 2024. određen prekid ovog postupka do završetka postupka pred Sudom Europske unije ili do utvrđenja da više ne postoje razlozi da se čeka na njegov završetak.

4. Sud Europske unije je presudom od 30. listopada 2025. (u predmetu C-373/24-Ramavić) odlučio o prije navedenom Zahtjevu Općinskog suda u Puli-Pola na sljedeći način:

1. Članak 1. stavak 3. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena, u vezi s člankom 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da su državnoodvjetnički dužnosnici obuhvaćeni područjem primjene te Direktive.

2. Članak 2. Direktive Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu, na koji upućuje članak 1. stavak 3. Direktive 2003/88, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji isključuje aktivnost državnoodvjetničkih dužnosnika iz područja primjene Direktive 2003/88 ako ta aktivnost kada se obavlja u običajnim uvjetima može podlijeagati planiranju radnog vremena u skladu sa zahtjevima utvrđenim u Direktivi 2003/88.

3. Članak 2. Direktive 2003/88 treba tumačiti na način da dežurstvo koje se obavlja izvan redovnog radnog vremena državnoodvjetničkih dužnosnika, koje podrazumijeva obvezatnu nazočnost tih dužnosnika na radnom mjestu, ili dežurstvo u režimu pripravnosti, koje podrazumijeva takvu nazočnost u svom domu, treba smatrati „radnim vremenom“ u smislu toga članka 2. ako su ograničenja koja su tijekom tih dežurstava nametnuta navedenim dužnosnicima takva da objektivno i u velikoj mjeri utječu na mogućnost potonjih da tijekom navedenih razdoblja slobodno upravljaju vremenom tijekom kojeg njihove profesionalne usluge nisu tražene i da to vrijeme posvete vlastitim interesima.

5. Kako je navedenom Presudom Suda Europske unije završen postupak povodom navedenog Zahtjeva Općinskog suda u Puli-Pola, to je valjalo na temelju odredbe čl. 215. st. 4. u vezi s odredbom čl. 502.i Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP) odrediti nastavak ovog postupka (st. I. izreke).

6. Predmetni prijedlog za pokretanje oglednog postupka više nije dopušten. Ovo stoga što predmetno pravno pitanje više nema značaj pravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu (čl. 502.j ZPP). Naime, u prije navedenoj presudi Suda Europske unije sadržan je i odgovor na to pravno pitanje, a ta presuda je

obvezujuća za države članice Unije (čl. 267. st. 1. toč. b Ugovora o funkcioniranju Europske unije).

7. Stoga valjalo je na temelju odredbe čl. 502.lj st. 5. ZPP odbiti predmetni prijedlog za pokretanje oglednog postupka (st. II. izreke).

Zagreb, 19. studenoga 2025.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena (čl. 502.lj st. 7. ZPP).

DNA:

1. Dostaviti odluku tužitelju po punomoćniku, tuženiku po zakonskom zastupniku
2. Dostaviti odluku svim Općinskim sudovima
3. Objaviti odluku na mrežnoj stranici E-oglasna ploča sudova

Broj zapisa: **9-3087f-a106d**

Kontrolni broj: **099ef-73dc1-c0bd6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.